

UUDISED

HARJU MAAKONNARAAMATUKOGU INFOLEHT

Nr 105 (detsember 2021)

Kui seni on raamatukogude üks kandvamaid rolle olnud võrdse ligipääsu tagamine infole, teadmistele ja elukestvale õppele, siis 21. sajandi raamatukogu üks olulisemaid rolle on tagada ligipääs inimlikule suhtlusele, inspireerivatele ideedele ja lootusele. Raamatukogu tõesti on mitte ainult viies võim, vaid ka võimalus ühiskonda tervendada.

Kairi Tilga: demokraatia vajab raamatukogusid (Postimees, 11.12.2020)

70 AASTAT RAAMATUKOGU

KEILA LASTELE

01.oktoobril 1951. aastal loodi Keilas raamatukogu lastele. Raamatukogu asus koos täiskasvanud lugejate raamatukoguga ühes toas Haapsalu mnt.25 asunud endises vallamajas. Lasteraamatukogu, mis sai nimeks Keila Rajooni Lasteraamatukogu, loomise aga otsustas aga maine tõik, et sellega seoses saadi juurde raamatute ostmise summasid.

Haapsalu mnt .25 asunud maja, kus muuhulgas on asunud nii vallamaja, kui ka Keila Muusikakool.

Esimeseks juhatajaks sai Aino Heina ning laenutaja oli Valentina Sotnik. Eraldi ruumi lasteraamatukogul esialgu ei olnud, kogu töö toimus täiskasvanud lugejatega. Lasteraamatud korjati lihtsalt teiste raamatute hulgast välja ning pandi eraldi riiulitele.

Peagi aga kolisid raamatukogud Haapsalu mnt.7 asuvasse majja. Lasteraamatukogul oli nüüd omaette väike toake, mille ukse juures asus laenutuslett. Avafondi siis veel polnud ning raamatuid tõi lastele raamatukoguhoidja. Agaramaid lugejaid lubati ka fondiruumi, kus nad ise võisid raamatuid valida. Selleks tuli pügeda läbi kitsukesest avast, mis jäi ukse ja laenutusleti vahele. 1952 aastal asus lasteraamatukogu juhtima Laine Rižkaja, aasta pärast asus aga juhataja kohale Helga Rahu, kes toimetas laste ja lasteraamatukoguga suisa 30 aastat.

1957-ndal aastal tuli taas ette võtta kolimine ning Keila Kultuurimajja, kuhu siis toona suunduti, jäädi pidama suisa pooleks sajandiks. Esiti oldi esimesel korrusel ühe aknaga kõledas toas, ent peagi saadi pisut avaram ruum kultuurimaja teisel korrusel. See oli kultuurimaja kõige suurem tuba, lisaks saadi veel üks pime panipaik, kuhu paigutati ajalehed ja nn tagavarafond.

Laenutab Maie Käbal (Foto raamatukogu kroonikast)

Kultuurimajas eksisteerimise aja sisse jäävad ka raamatukogu nime muudatused. 1962. aastal sai lasteraamatukogu uueks nimeks Keila Linna Lasteraamatukogu. Siiski jätkati Keila rajooni raamatukogude metoodilise juhendamise ja kontrollimisega. Aasta hiljem tuli taas muutus –

Harju Rajooni Lasteraamatukogu nimega kaasnes ka rajooni lastetöö juhtimise keskuseks saamine.

1975. aastal lasteraamatukogu likivideeriti ja selle asemel loodi Harju Rajooni Keskraamatukogu lastekirjanduse osakond. Aastast 2012 ei eksisteeri enam ka eraldi lasteosakonda, vaid raamatukogu nooremaid lugejaid teenindavad teenindusosakonna töötajad.

Ilmselt on selle 70 aasta jooksul töötanud lasteraamatukogu ja –osakonnas palju toredaid inimesi, kelle südameasjaks on lastes raamatute armastuse äratamine, hoidmine ning kasvatamine. Toimusid raamatukogutunnid lasteaia- ning koolilastele ning korraldati erinevaid üritusi. Keila kinos „Saluut“ tegutses kooli filmiklubi „Kõps“, mille tegevustest võtsid osa ka raamatukogutöötajad. Mall Aunveri eestvedamisel loodi aga noorte raamatusõprade klubi „Rops“. Kohtuti kirjanikega, õpiti raamatukogutööd, toimusid teemaõhtud. Noored esinesid näidenditega ning käidi ekskursioonidel.

Tahtsime väga, et meie endised kolleegid teaksid, et neid ja nende tehtut pole unustatud. Reedel, 01. oktoobril viisime väikesed tänukingid - lasteteeninduse kalendri ja magusa meelega Helga Rahule ja Mall Aunverile. Tänukingid said ka koos Helga Rahuga töötanud laenutaja Maie Käbal ning Reet Vahersalu.

Helga Rahu

Lasteteeninduse kalender

Lasteteeninduse kalendriga, mille kaanepildil ilutseb meie lasteteeninduse uus logo ja mis sisaldab muuhulgas ka logokonkursile laekunud töid, saame tänada ka meie vahvaid kaasteelisi ja toetajaid. Näiteks alates 01. oktoobrist on lastetoe akendel ja seintel näha ääretult toredaid tegelasi – sünnipäevakülalisi. Need on Keila lasteaedade rühmade ühistööd oma rühmanimelistest tegelastest. Kõiki neid tänasime kalendriga, kus nii mõnegi rühma lastel on võimalus ennast mõne kuu taustapildilt leida.

Lisaks teeme sügava kummarduse ka kõigile neile, kes on toetanud meid sel aastal lastele korraldatud konkursside, lugejamängude ja suvelugemise tunnustamisel.

Punkti meie sõbrapäevast sünnipäevani kestnud lugejamängule panime aga oma sünnipäeval, 1. oktoobril, mil loosisime laste abil välja hulgaliselt auhindu. Lugejamängu, mille küsimused puudutasid meie raamatukogu tegemisi ja ajalugu, saab mängida meie kodulehel ka edasi. Nüüd aga küll lihtsalt enda rõõmuks ning oma teadmiste õigsust saab koheselt peale vastamist ka teada.

Aitäh teile Keila laste nimel: Keila TÜ, Keila LV, Kohvisemu, kirjastused Pegasus ja Egmont Estonia, Eesti Hoiuraamatukogu ning Eesti Kultuurkapital !

Kel aga võimalust ning tahtmist, siis tulge ikka raamatukogust läbi. Lisaks headele lugemiselamusi pakkuvatele raamatutele saate näha eelmainitud joonistustele ka näitust 70 aastat tagasi ilmavalgust näinud raamatutest. Lühikest ülevaadet lasteraamatukogu ajaloost saab näha nii lastetoe seinal asuval näitusel, kui ka virtuaalnäitusena meie lasteteeninduse kodulehel www.keilalapsed.ee

Varje Mägi

Harju Maakonnaraamatukogu

HARJUMAA TÄISKASVANUD ÕPPE TÕNI TUNNUSTUSSÜNDMUS

RAASIKU RAAMATUKOGUS 13. OKT

Konkurssi korraldavad Haridus- ja Teadusministeerium koostöös ETKA Andras. 13. oktoobril oli Harjumaa tunnustussündmus Raasiku raamatukogus.

Kohale oli kutsutud kõigi nelja kategooria Harjumaa nominendid ja laureaadid. Kategooriad: Aasta õppija; Aasta õpitegu; Aasta koolitaja; Aasta õppijasõbralik tööandja.

Kategoorias AASTA ÕPPIJA 2021 Harjumaa laureaadiks valiti Raasiku Raamatukogu raamatukoguhoidja Aira Jõots. Aira sai ka tiitli Aasta õppija – rahva lemmik.

Aira asus raamatukogusse tööle 3 aastat tagasi, peamiselt tegeleb ta lastetöoga. Kohe asus ta ka õppima Tartu Ülikooli infokorralduse erialale. Selle lõpetas ta cum laude. Pikem intervjuu Airaga: Harju Elu, 22. oktoober.

Aira oli nomineeritud ka ERÜ AASTA lasteraamatukoguhoidja 2021 auhinnale.

**ÕNNITLUSED AIRALE TUNNUSTUSTE
PÄLVIMISEL!**

Sündmuse käigus istutati täiskasvanud õppija puu, milleks oli pihlakas nimega White Magic Raasiku parki. Järjekorras oli see 15, teised maakonnad olid oma puu juba istutanud.

Sündmusel esitas Aira koos oma teatritrupi kaaslasega vaimuka sketši. Seltskondliku osa lõpetas ühine tordisöömine.

Vahendas Lea Mäeste

Harju Maakonnaraamatukog

RAAMATUKOGUPÄEVADE „KOHTUME RAAMATUKOGUS“ AVAMINE 20. OKTOOBRI 2021 TARTU ÜLIKOOLI RAAMATUKOGUS

Kui Tallinnast saabunud buss raamatukogupäevalistega läbi vihmase Eestimaa Tartusse jõudis, ei olnud raamatukogupäevad veel avatud. Meid tervitas soojalt direktriss Krista Aru ja soe ning helge Tartu Ülikooli raamatukogu. Avasõnad lausused ERÜ juhatuse esimees Tuuliki Tõiste ja Krista Aru, videotervituse saatis kultuuriminister Anneli Ott.

Krista Aru oma tuntud headuses rääkis vanemast ajakirjandusest, pealkirjaga „Kui seitung kirjutas, siis nii see ka oli“, ajaleht ju ei valeta.

Ajakirjanik Väino Koorbergi teema oli: Minu ajakirjandus: ideaalid, lootused, hirmud ja igatsused. Põhimure – mis saab trükitud ajakirjandusest, kas keegi seda üldse loeb, kõik on ju vallutanud digimeedia, aga lohutuseks jäi, keegi peab ikkagi infot vahendama, uudistenälg on ju suur. Üllatava näitena tõi ta nooruki, kes teatas, et tema ei tarbi üldse mingeid suhtluskanaleid, olulist infot saab sõpradelt ja kodust.

TÜ lektori Maria Murumaa-Mengeli arutles teemal „Raamatukogu TikTok? Me ju saime alles Facebooki lehe korralikult käima!?!“. Ta tutvustas, kui oluline on raamatukogu presenteerida erinevates suhtluskanalites.

Pärast lõunat oli soovijatele kuraatorituur eestikeelse ajakirjanduse ümmargustele tähtpäevadele pühendatud näitusel „Elu esiküljel“ ja loomulikult mälumäng. Küsimused olid huvitavad ja rohkem Liivimaaga seotud, näiteks saime teada, et end roheliseks pidav Läti poeet muutis oma perekonnanimeks Varga – läti keeles Konn; enim laenutatud raamat Eesti rahvaraamatukogudes oli 2020. a. E. Uusi „Tüdrukune“; J. K. S. Morgenstern nõudis ülikooli raamatukogust raamatu laenutamisel selle asendamist puust raamatuga, et raamatuvõrk poleks tühikuid; 1887. a. asutatud Kihnu raamatukogus olid põhilised lugejad meremehed ja haritlased, lugevat naist peeti laiskvorstiks jne. Harjumaa esindus oli pidevalt esikolmikus, aga lõpuks vist jäime neljandaks, täpselt ei öeldud.

Päeva lõpus toimus Mai Levini monograafia „Kristjan Raud“ esitlus koos muusikaliste vahepaladega.

Marika Alter

Vääna Raamatukogu

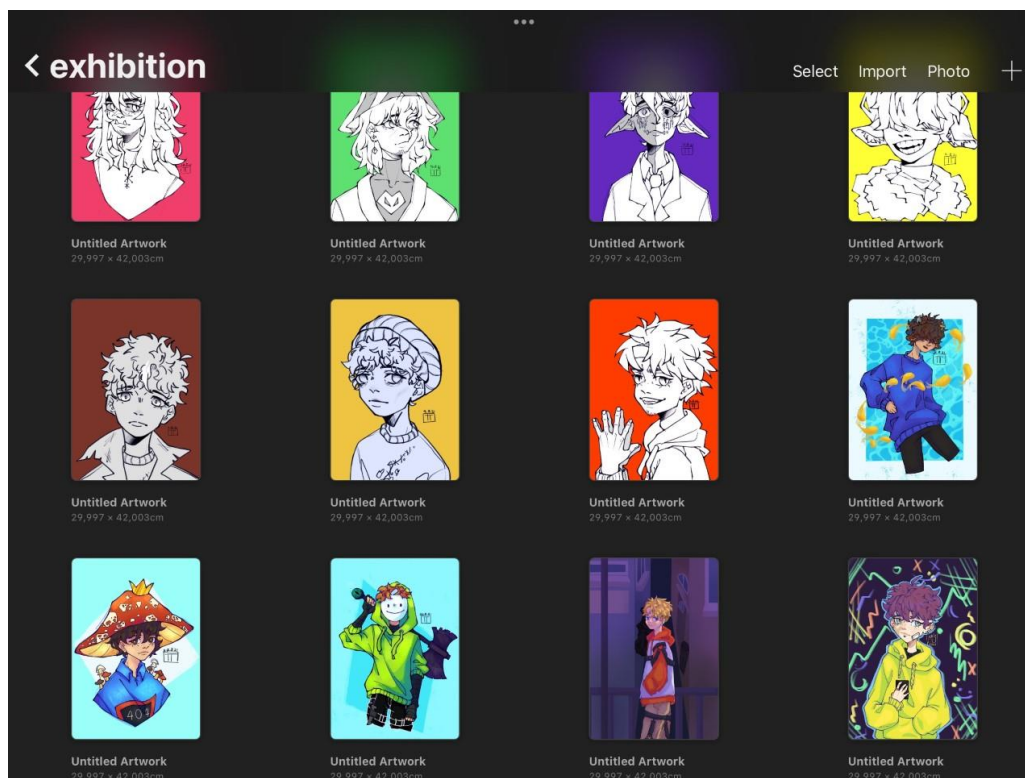
GRAAFIKALAUA KOGEMUSTEST ARUKÜLA JA KOSTIVERE RAAMATUKOGUDES

Et kõik ausalt ära rääkida, tuleb alustada headest kokkusattumistest:

1. 2020. aasta suvel joonistas õpilane Triin Aruküla raamatukogus graafikalauaga ja raamatukokku tuli külla Kostivere raamatukogust Kersti. Jutuajamise käigus sündis kokkulepe teha täiskasvanutele graafikalauda tutvustav töötuba. Vastavalt eriolukorra tingimustele korraldasime Triinule ja Kerstile septembris veebikoolituse Tallinna Keskraamatukogu töötajaga, et kuidas oleks kõige parem töötuba läbi viia ja millest üldse rääkida. Ja siis tegid Aruküla raamatukogu ja Kostivere raamatukogu kahe peale Kostiveres digikultuuriaasta raames täiskasvanutele koolituse graafikalaua kasutamisest. Triin tutvustas erinevat tüüpi graafikalaudu ja vabavaralist tööprogrammi (MediBang Paint). Lõpuks oli võimalik ka ise proovida graafikalauaga tööd teha.

2. 2021. a kevadel uuris Kersti, kas on võimalik teha sügisel Kostivere raamatukogus näitus graafikalauaga tehtud piltidest ning nii saigi KULKA toel septembris üles Triinu näitus mängu 'Minecraft' serveri Dream SMP mängijate avataride teemal. Näitus on kapale printitud piltidest ja slaidiprogrammist. Ja oktoobris rääkis Triin Kostivere raamatukogus peamiselt kooliõpilastele graafikalaudadest ja nendega joonistamisest.

3. Näinud, kuulnud sellest näitusest, on näitus praegu Jüri raamatukogus, järjekorras Raasiku raamatukogu ja Aruküla raamatukogu.

RAAMATUKOGUPÄEVAD

MAARDU LINNA RAAMATUKOGUS

Vaatamata keerulistele pandeemia tingimustele saime oma raamatukogus lugejatele pakkuda palju huvitavat ja kasulikku ka seekordsetel traditsioonilistel raamatukogupäevadel „KOHTUME RAAMATUKOGUS!“

Raamatukogu lasteosakond valmistas ette loomingulise põneva viktoriini E. Raua teose "SIPSIK" ainetel. Meie väiksed lugejad võtsid sellest hea meelega osa ja said erinevaid auhindu. Maardu Gümnaasiumi kunstiklass valmistas sama teose järgi pilte. Samas osakonnas koostati erinevaid näitusi uudiskirjandusest ja TOP- 2020. aasta raamatutest.

Täiskasvanute osakondades toimusid ka erinevad näitused ja kohtumised. Väga huvitav loominguline kohtumine oli operaatori ja fotograafi Nikolai Šarubiniga, kes tutvustas oma uut fotoalbumit “Hetked. 110 episoodi kinooperaatori elust ”.

Maardu linna ajaloo osakonnas, meie väikeses muuseumis, korraldasid raamatukogu töötajad väga huvitava Maardu ajalehe näituse “Maardu oma leht - 25!”

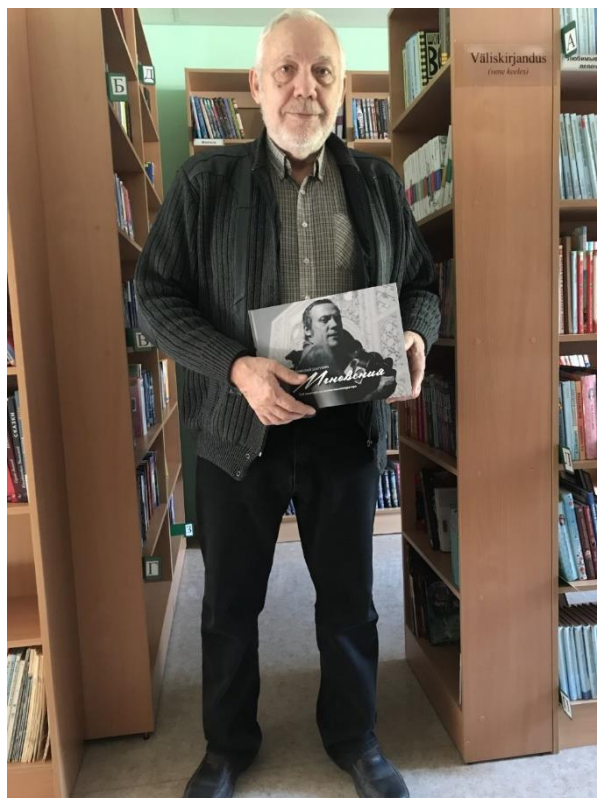
Üle raamatukogu toimus meie lugejate lemmiksündmus - vanade raamatute laat „Tule ja võta raamat kaasa!“

Internetipunktis viidi läbi teabepäevad: "Ära lasse end petta! Küberohutuse põhimõtted" (kokkuleppel, 1-2 in).

Kõik üritused viidi läbi pandeemia korral piiramise reegleid arvestades.

Allpool pildigalerii toimunud sündmustest

Nikolai Šarubin

Maardu Linna Raamatukogu

KUIDAS LOOTUSRIKKALT TULEVIKKU VAADATA

„Laps kirjanduses 9. Laps ja keskkond“

26. oktoobril 2021 toimus Eesti Lastekirjanduse Keskuses juba üheksas seminar sarjast „Laps kirjanduses“. Seminari korraldasid Eesti Lastekirjanduse Keskus ning Eesti Teaduste Akadeemia Underi ja Tuglase Kirjanduskeskus.

Seminari tutvustavas tekstis on öeldud: „Sel korral on keskmes keskkonnateemad, mis viimastel aastatel eriti jõuliselt esile on kerkinud. On ju antropotseen – inimeste ajastu – jõudnud hetke, kus igaüks meist on sunnitud jätkusuutlikumate lahenduste poole püüdlema.

Lastekirjandus on üks võimalus kujundada lapsi ja noori ümbritsevast teadlikumaks ning õpetada neid keskkonnateemadele rohkem tähelepanu pöörama. Sellest, kuidas meie lastekirjanduses loodust on kujutatud, millisena loomi-linde esitletud, mil moel loodusõnnetusi kajastatud, räägitakse kirjandusteaduse, keskkonnahumanitaaria ja zooloogia vaatevinklist.“¹

Oma piiratuses arvasin, et pelgalt loodushoiu, loomade väljasuremise ja elupaikade hävimise ning keskkonnareostuse teemadega tegeletaksegi, kuid esinejatel oli muudki mõtetes.

Huvilised saavad kõigi ettekannete kokkuvõtetega tutvuda lehel:

<https://elk.ee/opetajale/teabepaevad/konverentsid-seminarid/2020-laps-kirjanduses-9/>

Kuni teadmata ajani on seminar ka järelvaadatav-kuulataav aadressi:

<https://www.facebook.com/lastekirjandusekeskus/videos/670201177297345>

Jägnevas kirjatükis keskendun vaid kolmele enam muljet avaldanud ettekandele.

Seminari esimene esineja, Kaisa Laaksonen, Soome Lastekirjanduse Instituudi direktor, on oma ettekande kokkuvõttes öelnud: „Keskkonnaga seotud küsimused on viimase paari aasta jooksul olnud soome lastekirjanduses tähtsal kohal. Keskkonnateemasid alates kliimamuutustest kuni loomade õigusteni on kujutatud nii pildiraamatutes, lasteraamatutes, noorteromaanides kui ka aimekirjanduses. Toon välja neli erinevat viisi, kuidas neile küsimustele lastekirjanduses lähenetakse: muinasjutud, mida saab lugeda kliimamuutuste allegooriana; realistlik ilukirjandus, mis kujutab põua ja erosiooni mõju laste elule; romaanid, mis õpetavad lapsi prügi ümber töötlemata ja loodust kaitsma; düstooiad, kus kliimamuutuste tagajärgi on juba võimalik näha.“¹

Ettekanne oli väga huvitav ja näidetena sai tutvuda Soome lasteraamatutega, nii sisu kui illustratsioonidega. Lasteraamatutele omaselt oli lugudel positiivne lõpplahendus või tegevus, mis viis lahendusteni- laps hakkas metsa istutama ja taastas keskkonna, puhastas reostunud veekogu, peale erinevaid katastroofe lõi raamatu peategelane pere ja elas rõõmsalt oma maailmas edasi. Alati leidis lahendus, see ehk ongi kõige olulisem alltekst, mis kõigist raamatutest läbi kumas.

„Töölislaps ja tema keskkond 20. sajandi alguse tööliskirjanduses“

Hegely Klausi, Underi ja Tuglase Kirjanduskeskuse muuseumiosakonna peavarahoidja.

„Eesti töölkirjanduses on tööliste igapäevaelu ja keskkonna – olgu selleks siis industrialiseeritud linn või mõis ja küla – kujutamisel tähtis positsioon. Tüüpiline tööline 20. sajandi alguse töölkirjanduses oli keskealine mees. Naiste emantsipatsiooniga suurenes ka naistegelaste osakaal, kuid lapsi ja laste keskkonda on kujutatud märksa tagasihoidlikumalt, olgugi, et lapsed olid vabrikutes või mõisatöölidel arvestatav tööjõud. Kas töölislaste keskkond sarnanes täiskasvanu omale? Milliseid märksõnu ja motiive on töölisautorid selle iseloomustamisel kasutanud? Siinses ettekandes on vaatluse all, kuidas kujutasid 20. sajandi alguse eesti töölkirjanikud laste kasvukeskkonda. Kuna eesti töölkirjandusele on iseloomulik agraarne vaatenurk, on eraldi tähelepanu pööratud nii linna- kui maalapsi ümbritsevale.“¹

Ehkki ettekanne oli suurepärane sissevaade ajastusse, valdas mind kogu ettekande jooksul masendus. Tolle aja lapsed- nii linnas kui maal, elasid kohutavates tööstitutes oludes. Silme ette kerkisid pildid: sügiskaamos, porised teed, vihma käes märjaks ligunenud riided, külm tuba, tühi kõht, hirm ei millegi eest peksa saada, üksindus ja tuleviku puudumine. Põhimõtteliselt nälg ja ikaldus. Kindlasti leiavad inimesed igal ajal ja ajastul rõõmu ning küllap oli ka tolle aja lastel helgeid hetki. Mina tundsin ettekannet kuulates rõõmu, et olen sündinud nõukogude ajal. Seega minu lapsepõlv oli kaunis, kasvõi kohustuslikus korras.

Kõige põnevamaks ettekandeks oli

„Suurte keskkonnakatastroofide (eel)kaja Nõukogude Eesti lastekirjanduses“

Elle-Mari Talivee, Underi ja Tuglase Kirjanduskeskuse muuseumiosakonna juhataja/Tallinna Ülikool.

„Lastekirjandusel on imeline võime rääkida lapsepärast ka väga tõsistel ja rasketel teemadel. Põhjused on erinevad: üks ole autorid tahtnud last niiviisi täiskasvanute maailma astumiseks ette valmistada, äratada näiteks keskkonnateemade puhul neis hoolivat inimest või ka mõnikord rääkinud südamest ära oma mured. Nõnda ei ole imekspandav, et lastekirjandusse on jõudnud ka keskkonnohtude ja -katastroofide kirjeldused. Ettekanne võtab mõne kajastuse ja/või tõlgenduse vaatluse alla, keskendudes eelkõige 20. sajandi teisele poolele.“¹

Ettekannete sisuga olime jõudnud kosmose- ja tuumaenergia ajastusse. Arutluse all oli Aatomik ja tema seikused (Vladimir Beekman). Aatomiku seikluste ja maailma muutvate plaanide kõrval kirjeldas ettekandja paralleelselt tolle aja teaduses toimuvat. Ehkki Aatomiku plaanid ja teadlaste kavatsused olid head ning pidasid silmas inimeste heaolu, ei olnud need lõpuni läbimõeldud ega arvestanud asjaoluga, et maailm on üks süsteem, kus ühe muutuja muutmine võib tekitada paraja kaose. Paljud Aatomiku tegevused, mis mullegi tundusid lapsena toredad ja vahvad ettevõtmised, peitsid endas potentsiaalset katastroofi.

Tundus, et see ettekanne oli paljudele kuulajatele väga muljetavaldav. Peale ettekannet toimunud arutelust on pärit lause: Me ei saa ju lootusetult tulevikku vaadata.

Nii ootamatult lihtne ja loogiline lõpp: meil peab olema julgust loota.

1 Tekst maha viksitud lehelt: <https://elk.ee/opetajale/teabepaevad/konverentsid-seminarid/2020-laps-kirjanduses-9/>

Anne Kabel

Harju Maakonnaraamatukogu

KOSE RAAMATUKOGU ÕPPIS JA OSALES

Kose raamatukogu osales Eesti Rahvusraamatukogu ja Tallinna Keskraamatukogu algatatud konkursil „Raamatukoguhoidja õpib, loob ja õpetab“, mille eesmärk oli innustada raamatukogutöötajaid õppima ja arendama digioskusi. Kosel võtsime eesmärgiks valmistada raamatukogupäevade puhul online-mäng Kose valla raamatukogude teemal

Projekti juht Meeli Sõlg tutvus keskkonnaga Genially, katsetas eri mängu ning alustas mängu tegemist, samal ajal kaasates kolleege viktoriini küsimuste väljamõtlemlisel. Korraldasime ka koolituse, kus osalesid peale Kose raamatukogu töötajate ka haruraamatukogude töötajad – Kose-Uuemõisast, Habajalt, Ardust ja Orult. Projekti juht jagas õpitud teadmisi kolleegidele. Õppisime tegema interaktiivseid mängu ja esitlusi Geniallys ehk siis peamiselt seda, kuidas panna lingid pildil toimima ning kasutada erinevaid animatsioone. Leidsime Geniallys palju uusi võimalusi teha viktoriine, küsitlusi jm õpetlikku. Oleme ka varem teinud Canva abil virtuaalseid raamatunäitusi ja nüüd saame raamatunäitusi teha ka Genially abil ning lisada ka interaktiivseid elemente, et lugeja ei jääks vaid passiivseks vaatajaks. Leppisime kokku, et jagame ka edaspidi omavahel kogemusi ja proovime teha veel mängu ja esitlusi Geniallys.

Online-mängu nimega „Proovikivi – kas tunnend Kose valla raamatukogusid?“ leiab nii meie kodulehel kui ka Facebooki lehel.

„Proovikivi“ abil tutvub kasutaja peale Kose raamatukogu ka valla väiksemate haruraamatukogudega. Sihtgrupp on Kose valla elanikud ja naabervaldade elanikud; nii inimesed, kes harva satuvad raamatukokku, kui ka vanad tuttavad. Mäng tutvustab Kose valla raamatukogusid ka teistele Eesti raamatukogudele.

Mäng on lihtne ja lühike, mitte liiga keeruliste ega ajalooliste küsimustega, et mängijad ei takerduks ega loobuks. „Proovikiviga“ pakkusime äratundmisrõõmu meie ustavatele lugejatele ja avastamisrõõmu neile, kes vähem teadsid raamatukogudest. Tutvustasime läbi mängu ennast ja oma tegemisi. Loodame, et tegime jällegi raamatukogud rohkem nähtavateks. Konkursil võitis Kose raamatukogu projekt II koha.

Meeli Sõlg

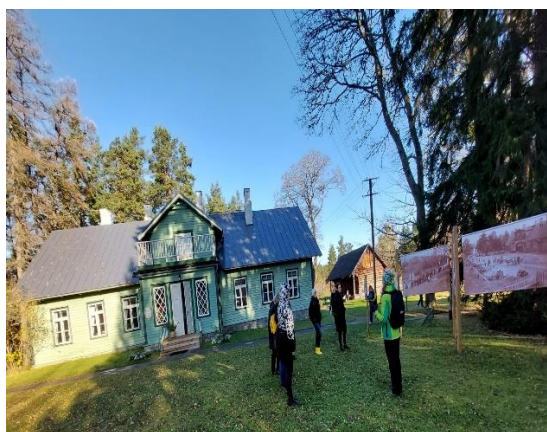
Kose Raamatukogu

KOLM ON TRADITSIOON

ehk kuidas Kose valla raamatukoguhoidjad raamatukogupäevi lõpetavad

Juba kolmandat aastat järjest oleme raamatukogupäevi lõpetanud väljasõiduga loodusesse. Eestis leidub piisavalt põnevaid ja huvitavaid matkaradu, mida külastada. Kuna sel aastal on tähelepanu all mets ja puud, siis otsustasime valida selleaastaseks matkaks Sagadi – Oandu Metsajuttude raja. Rada asub Lahemaa rahvuspargis, ühendades omavahel Sagadi mõisa ja RMK Oandu külastuskeskust. Retke pikkus oli umbes 6 km, giidiks Tiina Reintal. Rada tutvustab metsaga seotud rahvapärimust, legende ja muinasjutte.

Metsajuttude rajal on 18 „juturaamatut“, kust saab muinasjuttu lugeda või ruutkoodi abil kuulata. Metshaldjad, tondid, vetevaim, kõnelevad loomad ja linnud, rahaauk – rajal saad teada, mida rahvasuu neist pajatab. Eesti on nii rikas maa nii metsade kui ka muinasjuttude poolest.

Oandu on loodusradade sõlmpunkt - õuest või lähikonnast algab mitu õppe- või matkarada. Looduskeskus avati 2008. aastal endises metskonnahoones.

Kohtusime metsaülemaga....

nägime hunti...

.... ja hundi lõksu

ja uurisime luubiga samblikke

Metsa peidus on hulk pärandkultuuri objekte – jälgi eelmiste põlvete elust ja tööst. Mitme kilomeetri pikkused sammaldunud kiviaiad, vanad verstakivid ja metsa kasvanud heinamaalapid toovad meieni teateid ammu kadunud elulaadist.

Saime teada, mis on krati kaka ja puugi pask ning veel palju, palju uusi, kasulikke ja huvitavaid teadmisi.

Lõunat sõime Sagadi restoranis, kus pakuti metsaseene suppi ja metssea praadi. Peale lõunasööki külastasime Sagadi looduskooli, kus pandi meie teadmised loodusest proovile. Sinasõprus loodusega - see on looduse tundmine, hoidmine ja hoolimine ning arusaamine, et inimene on osa loodusest.

Ühest metsamuinasjutust jäi meelde üks mõtlemapanev lause: „Inimesed kuulevad küll veel puude kohinat, aga ei mõista enam, mis nad sellega öelda tahavad. “Peale sellist päeva julgen küll kõigile soovida:“ Minge metsa!“

Marju Purgats

Oru raamatukogu

Käesoleva aasta 8. oktoobril toimus EMKÜ 30. sünnipäeva konverents Eesti Rahvusraamatukogus, kus ma Harju Maakonnaraamatukogu esindajana osalesin.

EMKÜ on 1991. aastal asutatud muusikakogude omavahelist koostööd arendav ja erialahuve esindav organisatsioon ning alates 1994. aastast Rahvusvahelise Muusikaraamatukogude Liidu (IAML) Eesti rahvuslik sektsioon. EMKÜ ühendab eri tüüpi raamatukogusid, muuseume ja teisi asutusi või nende allüksusi ning üksikisikuid, kes tegelevad muusikateavikute ning muusikainfo kogumise ja vahendamisega. Organisatsiooni peaülesanneteks on erialainfo levitamine, praktiliste juhendmaterjalide koostamine, täiendkoolituse pakkumine. Ühtlasi püütakse kaasa aidata muusikakollektsiooni vajalikkuse mõistmisele ja muusikakogude Eesti kultuuripildis nähtavaks tegemisele.

Põhjaliku ülevaate Eesti Muusikakogude Ühenduse kolmekümnest tegutsemisaastast andsid Klassikaraadio saates „Helikaja“ ühingu esimees Heidi Heinmaa ja juhatuse liikmed Avo Kartul Tartu Ülikooli raamatukogust, Meery Salu Tartu Linnaraamatukogust ja Ene Roost Pärnu Linnaraamatukogust. Saade on järelkuulata

<https://klassikaraadio.err.ee/1608350963/helikaja-9-oktoobril-muusika-raamatukogudes-kinoheli-valjuse-kunst/1387887>

Juubelikonverentsile olid kutsutud esinema vanamuusika uurija ja vanamuusikaansambli „Rondellus“ asutaja Robert Staak teemal „Milline muusika on vana? Mõtisklusi vanamuusika määratlemisest ja vanamuusika interpretatsiooni ajaloost.“

Staak arutles selle üle, kui raske on piiritleda, kust algab vanamuusika? Mõnikord peetakse vanaks muusikat kuni Bachini. Sageli aga neumade (neuma – noodikirja märk, mida kasutati keskajal meloodia kirjanemiseks) tõlkijad ise ei saa muusikast nii aru nagu vaja. Tõelised muusikud saavad neumadest tihtilugu ise aru, kuidas muusikat esitada. Keegi ju tegelikult ei tea, kuidas esitati Bachi muusikat tema ajastul. Küsimus ongi selles, kas me saame olla audentsed, esitades vanamuusikat. Tegelikult ei saa. Me ei saa teada, kuidas kõlasid kastraadid jne. Vanamuusikud toetuvad justkui laiale silmaringile ja arusaamisele vanast muusikast. Mis on tegelikult audentne, me ei tea.

Muusikateadlane ja muusik Brigitta Davidjants tegi ülevaate „Eesti naised pungis seitsmekümne aastast nullindateni.“ Väga põnev ettekanne inimeselt, kes on ise seda teemat uurinud, intervjuerinud punkansamblite liikmeid ja nende meenutuste põhjal kirjutanud kokku loo eesti naistest pungis. Eesti esimesed naispunkarid olid meil juba 1970.-1980. aastate vahetusel, kuigi eesti pungi kuldajaks peetakse 1980-ndate teist poolt. Kui Läänes oli punk kapitalismi vastu, siis meil sotsialismi vastu. Punk andis tüdrukutele võimaluse end taasleida, soorolliga manööverdada – jätta vastamata peavoolu tüdrukutele seatud nõudmistele, mida ühel juhul esindas nõukogude kord, teisel beibekultuur.

Ettekannete ploki lõpetas etnoloog ja sotsiaalanthropoloog Aimar Ventsel teemal „Miks muusikaraamatukogul on vaja muusikaraamatut?“ Muusikaraamatukogud sisaldavad peale muusika helikandjate kogu ka muud muusikat puudutavaid materjale – raamatuid, ajakirju, noote jne. Muusikat toodetakse, müüakse, kuulatakse ja tehakse kõike muud, mis muusikaga seotud. Muusika ümber on kultuur. Näiteks on huvitav teada, kuidas tehakse punkmuusikat moslemiriikides? Mitmete välismaiste muusikaajakirjade müük on Eestis lõpetatud, sest neid ei osteta. Oluline on, kui muusikast huvitatud huvigrupid leiaksid vajaliku muusikainfo

raamatukogust. Samas, kui saadaval on igasugustest valdkondadest muusikaraamatuid, siis inimene leiab endale sobiva. Muidu ta ei teagi, mis olemas. Raamatute soetamisel on aga küsimus rahas. Väikerahva kultuuri hoidmine on kallis lõbu.

Juubelikonverentsi päeva teise poolde mahtus ekskursioon Eesti Rahvusraamatukogu salapaikadesse, kuhu igapäevane raamatukogu külastaja tavaliselt ei satu. Näiteks hoidlatesse, rahvusraamatukogu katuseterrassile, kust avanes suurepärane vaade Tallinna linnale jne.

30. oktoobril sulges rahvusraamatukogu oma lugemissaalid ja uude, rekonstrueeritud raamatukogusse pääseb alles 2026. aastal. 2022. aasta jaanuari alguses avab rahvusraamatukogu oma ukse asenduspinnal Narva mnt 11.

Muusikakogude konverents lõppes meeleoluka banketiga väikses konverentsisaalis nostalgia-hõngulise peolauaga ja lõbusate sõnavõttudega.

Merle Hansen

Harju Maakonnaraamatukogu

„Jalad kergeks, silmad selgeks, näpud virgaks, tarka meelt pähe, hädad sõnad suhu!“ Otepää khk

XXI maaraamatukoguhoidja päev toimus sel aastal 29. oktoobril Valgamaal, Valgamaa Kutsehariduskeskuses. Osalejail oli võimalus kohale sõita väga mugavalt rongiga. Seekord oli raamatukoguhoidjaid tavapärasest vähem, samas said paljud osa otseülekandest veebis.

Esimesed tervitused ja vastuvõtt olid väga emotsionaalsed, kingituseks sai iga osaleja väikese näputöö tulemusena järjehoidja. Päeva moderaatoriks oli Valgamaad tutvustavast videost tuttav Ülo ehk tegelikult hingelt noor noortega tegelev Marek Mekk. Avasõnad vallavanem Monika Rogenbaumilt ja ERÜ poolt Reet Olevsoolt.

Ettekanded olid emotsionaalsed ja lähtusid Valgamaast. Janika Kronberg ja Jaanus Vaiksoo arutlesid August Gailitist tänapäevas. Saalis kajasisid Lauri Õunapuu lood pärimustekstidest ja kuulajaid võlus tema võimas väega hää, torupill ja kannel vaheldumisi. Lisalugusid siiski kahjuks ei tulnud.

Päeva pidulikumaks osaks oli parima maaraamatukoguhoidja nominentide tunnustamine. Kes väärib parima tiitlit, öeldakse välja ERÜ aastakoosolekul veebruaris 2022. Lugude jutustamine ja lugude korjamine on üks osa enamuses meie raamatukogudes ja nii oli Piret Pääri mõttega lood ja õpetussõnad igale kuulajale toeks.

Seekordse päeva tegi eriliseks Jüri Freimani ja Jaanikese kooli õpilaste poolt kujundatud fotosein – avatud raamat. Mälestuseks fotod ja tänusõnad korraldajatele, asuti õhtuses sügispäikeses koduteele teadmiseks, et aasta pärast kohtume.

Fotol artikli autor (keskel) koos korraldajatega

Fotod:

<https://www.facebook.com/media/set/?vanity=valgakeskraamatukogu&set=a.48689>

26429797795

Õnne Paimre

Kuusalu raamatukogu

VALIK NÄITUSETUTVUSTUSI

HARJUMAA RAAMATUKOGUDEST

HARJU MAAKONNARAAMATUKOGUS NOVEMBRIS

Made Balbat on Eesti graafik ja illustraator. Ta õppis Tallinna 46. Keskkoolis ja lõpetas 1988. aastal Eesti Riikliku Kunstiinstituudi graafika erialal, spetsialiseerunult raamatuillustratsioonile. Ta on töötanud kunstiõpetajana Tallinna Kunstikoolis. Kuulub Eesti Vabagraafikute Ühendusse ja Eesti Kujundusgraafikute Liitu.

TALVE VÕLUMAA – ALINA JA LENA ULMANI NÄITUS

HARJU MAAKONNARAAMATUKOGU GALERIIS DETSEMBERIS

Raamatukogu Galeriis oli ema Lena ja tütred Alina Ulmani ühisnäitus „Talve võlumaa“. Näitusel olid Alina maalitud imelised pildid, laekad, tool ja talvine muna.

Ka ema Lena armastab loomingulist tegevust: ta maalib, õmbleb, meisterdab ja dekoreerib. Näitusel olid tema valmistatud teatraalsed nukud, karu ja munasjutuaineline suur muna. Ta on loonud ilusa kodu ja tingimused oma tütredle inspiratsiooniks ja loominguga tegelemiseks.

Alina on 33-aastane downi sündroomiga noor naine, kelle tahtejõud on lausa muljetavaldav. Lisaks maalimisele meeldib Alinale veel kirjutada luuletusi ja jutukesi, tantsida ja kuulata klassikalist muusikat, eriti Mozartit ja Beethovenit. Inspiratsiooni ammutab ta ka loodusest ja lugemisest. Näitusel on Alinalt detailiderohked maalid, laekad ja väiksem talvine muna.

Kogu näitus oma detailidega on nüansirikas ja jõulumeeleolu loov. .

Vahendas Lea Mäeste

Fotod Eve Eelmäe

Harju Maakonnaraamatukogu

VIIMSI RAAMATUKOGUS OKTOOBRI, NOVEMBRIS

JURI JAKOVENKO RETROSPEKTIIVNÄITUS VIIMSI RAAMATUKOGUS

NÄITUS ON AVATUD NOVEMBRI LÕPUNI

Juri Jakovenko retrospektiivnäitusel Viimsi raamatukogus saab imetleda peenejoonelisi ja ülimalt meisterlikke sürrealistlikke natüürmorte. Natüürmort on kunstniku teadlikult loodud sümbolite süsteem, mis on ülesehitatud objektidest ja taimedest. Paljudel juhtudel on teosed seotud materjali, peamiselt inimkeha nõrkusega.

Juri Jakovenko on sündinud 1965. a Smolianinovi külas Valgevenes. Ta on lõpetanud Valgevene Kunstiakadeemia (1986) ning on Valgevene Kunstnike Liidu liige. Talle on omistatud Grodno linna aukodaniku tiitel 2010, 2014 valiti ta Vene Kunstiakadeemia auliikmeks. Juri Jakovenko isikunäitused on toimunud üle kogu maailma, lisaks on ta osalenud rohkearvulistel grupinäitustel.

Tema teoseid võib leida nii Suurbritannia kuninganna Elizabeth II kui Paavst Benedictus XVI

kollektsioonidest, lisaks veel Rootsi kuninglikust kollektsioonist ning arvukatest Valgevene ja üle maailma asuvatest muuseumikogudest. Teoseid oli võimalik osta.

Tšehhi kunstniku Denisa Prošková illustratsioonide näitus

Tšehhi kirjanik ja illustraator Denisa Prošková lõpetas Praha Tööstuskunstikooli raamatugraafika ja illustratsiooni erialal. Ühtlasi tegutseb ta ajakirjanikuna ning teeb tšehhi ajakirjadele regulaarselt kaastööd fõljetonidega, mis ta on koondanud

raamatutesse „Ärge võtke seda isiklikult“ ja „Varastati mu käekott“. Eelkõige on ta aga pühendunud lasteraamatute kirjutamisele ja illustreerimisele, neid on ta välja andnud juba kümme. Koos kaasautori Renata Mrázovága kirjutab Denisa Prošková raamatu „Suured naised väikeselt maalt“, mis tutvustab lastele 33 ajalukku läinud tšehhi naist alates varasest keskajast kuni tänapäevani. Näitusel olid illustratsioonid väljapaistvatest tšehhi naistest ja autori kirjutatud lasteraamatutest. Näitus toimus koostöös Tšehhi Suursaatkonnaga.

Pildil: avamine koos Viimsi Kooli õpilastega.

HARJU MAAKONNARAAMATUKOGUS NOVEMBRIS

“Metsade maa Rootsi – uus puitarhitektuur”

Raamatukogu Oranžil seinal oli novembrikuus vaatamiseks näitus Rootsi puitarhitektuurist Näitusel on eksponeeritud mitmekesine valik silmapaistvaid Rootsi puitehitisi alates “Naturumi” külastuskeskuse eksootilisest metsikusest Lapimaal kuni lasteaiani Stockholmi äärelinnas.

“Metsade maa Rootsi – uus puitarhitektuur” on toodetud Rootsi arhitektide kutseorganisatsiooni Sveriges Arkitekter poolt Rootsi Instituudi tellimusel. Algselt rahvusvahelist konteksti silmas pidades loodud versioon rändab praegu täiendatud kujul ringi ka Rootsis. Rohkem infot: woodlandsweden.se

OLGEM SILMAPAISTVAD! TRANSPORDIAMETI NÄITUS

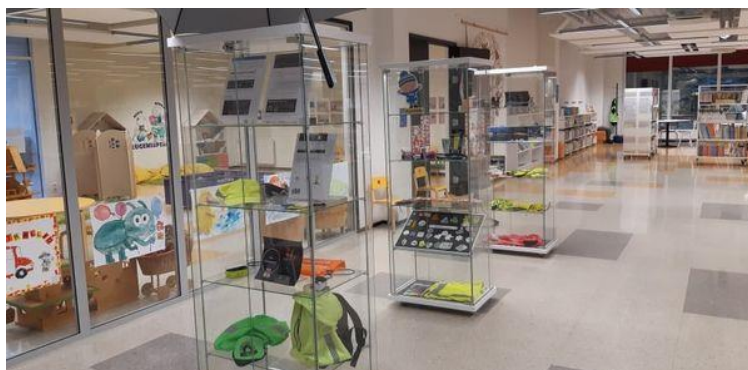
Novembrikuu lõpuni oli raamatukogus [Transpordiameti](#) Ennetusöö osakonna väljapanek erinevatest asjadest, mille abil saab ennast lihtsalt, mõnusalt või miks mitte ägedalt silmapaistvaks teha.

Näituse eesmärgiks ongi inspireerida kõiki läbi uudsete lahenduste tutvustamise end pimedal ajal nähtavaks tegema, et sobiva vahendi leiaksid kõik sihtgrupid. Eri suuruse ja kujuga jalakäijahelkuri ning ohutusvesti kõrval on viimastel aastatel enda nähtavaks tegemise vahendite hulka lisandunud innovatiivseid lahendusi. Helkurniidiga kudumid, helkurtraksid, rõivale triigitavad helkivad kujundid, helkurkleebised ja -prossid, käsitööhelkurid, helkur-spray, laetavad helkurid, LED-tuledega tooted jne aitavad iseseisvalt või koos klassikalise helkuriga jalakäijat ja jalgratturit oluliselt nähtavamaks muuta.

Loe kindlasti ka lehelt www.liikluskasvatus.ee

Lisaks on kõigil soovijatel võimalik testida enda teadmisi liiklusest. Test on nii lastele, kui ka täiskasvanutele. Kõik õigesti vastanud saavad endale wrap helkuri.

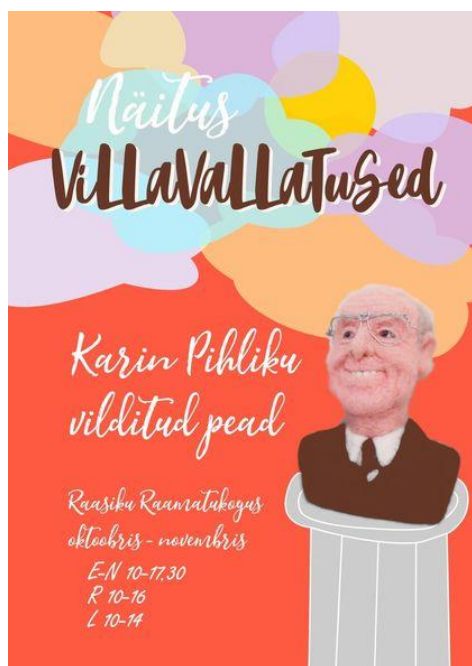
Novembrikuu viimasel päeval tulid aga loosimisele auhinnakotid erinevate ennast nähtavaks tegevate asjadega.

RAASIKU VALLA RAAMATUKOGUS SÜGISKUUEDEL

Raamatukogus oli põnev maalinäitus. Tegemist oli aktiivse näitusega, kus külastajal oli võimalus anda teosele oma pealkiri.

Õnne Päeske: Nii kaua, kui mäletan, on mulle meeldinud joonistada ja värvida. Maalimine tuli minu ellu, kui astusin 2008. a EKA-sse. Mul puudub maalimises oma kindel käekiri, sest mulle meeldib katsetada erinevaid stiile ja tehnikaid. Olen küll märganud, et enim meeldib mulle kasutada looduse motiive.

Karin Pihlik: Viltimise juurde jõudsin umbes 12-13 aastat tagasi. Mu noorem tütar on õppinud tekstiilikunsti ja nii puutusin ma kokku igasuguste põnevate näputöövõimalustega, aga kui ma nägin teda viltimas, hakkasid mul näpud tõeliselt sügelema. Nii ma siis proovisingi. Kuna mul on alati olnud mingi tõmme joonistada ja voolida nägusid, siis alustasingi villapeadega.

Eks need esimesed tulid nagu tulid. Siis ühel päeval jäin silmitsema lasteaia seinal olevat Heino Seljamaa nukuetenduse kuulutust. See mustas kaabus tuttava naeratusega mees kohe kutsus end viltima. Valmis tööd näitasin isikut nimetamata oma sõpradele ja tuttavatele – ära tunti! Olin ise ka hämmingus, et villast ongi võimalik äratuntavat isikut voolida. No ja nii see villavallatuste hullus lahti läkski. Tänapäevaks olen viltinud 54 isikut kindlasti, võib-olla ka veidi rohkem.

Raasikult jõuab näitus Aruküla raamatukogusse.

ARUKÜLA RAAMATUKOGUS RÄNDNÄITUS „KOER ARHIIVIS“

Rahvusarhiivi galeriis avati 1. aprillil inimese parimale sõbrale pühendatud näitus „Koer arhiivis“. Näitus läks liikvele rändnäitusena üle Eesti.

Inimese neljajalgne sõber on leidnud arhiivimaterjalides väarika kajastuse, olles esindatud paljudes erinevates rollides: kurjategija, kannatanu, õpilase, valvuri, sõjaväelase, sidepidaja, filminäitleja, kirjandusteose peategelase, jahikoera ja muidugi lihtsalt lojaalse seltsilisena. Rahvusarhiivi kogudes leidub hulganisti dokumente, fotosid ja filme, kus on jäädvustunud meie neljajalgsete sõprade üllad, sagedasti kriminaalsed ning mõnikord ka kurvad, kuid kahtlemata põnevad seiklused. Näitus „Koer arhiivis“ esitleb silmapaistvamaid näiteid juhtumitest ja ettevõtmistest, kus pea- või kõrvalosas säravad eri tõugu, suurust ja värvi Pitsud-Pontud.

JÕELÄHTME RAAMATUKOGUS OKTOOBER-NOVEMBER

Tõnis Ental: Päris kindlasti ei ole ma kunstnik, ka harrastuskunstnik on palju öeldud. Ma olen lihtsalt inimene, kes leidis viisi, kuidas suures sisemises segaduses kord ja tasakaal tagasi tuua.

Ma hakkasin maalima ajal, kui minu maailm oli kokku varisenud ja uut ei olnud jõudnud veel tekkida. Maalimine on minu jaoks kui meditatsioon, seda kogedes kaob aeg ja mõtlemine. Usun, et sellist vaimset puhkust on paljudele väga vaja... Ma ei ole joonistama õppinud, ei ole käinud kunstiringis, kuid ühel päeval ma lihtsalt võtsin pintsli kätte. Olen veendunud, et seda suudavad kõik, lihtsalt tuleb proovida ja algust teha. Pablo Picasso on öelnud: Iga laps on kunstnik, aga raske on kunstnikuks jääda täiskasvanuks saades.

KUUSALU RAAMATUKOGUS

AIKI TIBARI FOTONÄITUS „JÕE LUMMUSES“

Jõelähtme jõgi on Jägala jõe vasakpoolne lisajõgi, mille pikkus on 46 km. Jõelähtme jõgi saab alguse Rasivere külast. Kostivere aleviku juures jõgi neeldub ja voolab maa all 2,5 km ning tuleb maapinnale Jõelähtme vana silla juures teisel pool Narva maanteed.

Jõelähtme jõe maa-aluste teede piirkonnas esineb omapärane lookarst avalõhede, karstikraavide, -lehtrite ja -orgude näol. Karstiväljal on 2–3 suurveeaega aastas – varakevadel ja sügisel, vahel ka vihmarohkel suvel.

Aiki Tibari fotod näitusel on inspireeritud retkedest Kostivere karstialale ja jõe äärde Jõelähtme külas. Nendel radadel korduvalt käies võib avastada Jõelähtme jõe omapära ja võlu eri aastaegadel.

Raamatukogu lugejate meelest mõjusid loodusfotod lausa teraapiliselt.

VIIMSI RAAMATUKOGUS ON ISETEENINDUSE LAENUTUSAUTOMAAT

Viimsi Raamatukogus saavad nüüd lugejad ise raamatuid laenutada!

Sellel nädalal paigaldati Viimsi Raamatukogusse uus iseteeninduse laenutusautomaat. See on esimene iseteenindusterminal maailmas, mis on täielikult disainitud ja arendatud Eesti ettevõtete poolt koostöös Eesti raamatukogudega.

Laenutusautomaadi kasutamine on kiire ja lihtne. Tuleb ennast tuvastada ID-kaardil oleva vöötkoodi abil, asetada kõik soovitud raamatud korraga laenutusautomaadil märgistatud raamatute lugemisalale ja kinnitada laenus. Laenus lõpus saab valida, kas soovid laenuskviitungit trükituna, e-postiga või ei soovi üldse. Laenuskviitungil on kirjas laenutatud raamatud ning nende tagastamise tähtaeg.

Iseteeninduse laenutusautomaadi kasutuselevõtt on uus etapp Viimsi Raamatukogu üleminekul RFID UHF-i tehnoloogiale. Kuna raamatukogu lugejate arv on viimastel aastatel pidevalt kasvanud, on järgmise etapina plaanis kasutusele võtta uus ja tänasest oluliselt suurema mahutavusega iseteeninduse tagastusautomaat.

Raamatukogu ootab kõiki lugejaid uut iseteeninduse laenutusautomaati proovima. Laenutusautomaadi leiate raamatukogu esimese korruse saalist, ajakirjade riiulite kõrvalt.

Viimsi raamatukogu kommentaar töötavale laenutusaparaadile:

Iseteenindav laenutusautomaat on lugejate poolt, kes seda kasutanud, hästi vastu võetud. Eriti üllatab neid see, et korraga saab laenutada mitu raamatut ja kogu laenusprotsess on kiire ning lihtne. Kuid oluline on, et inimene suunatakse laenutusautomaadi juurde. Tavakülastajale on ju sisse juurdunud, et lähen laenusleti juurde ja seisan seal kasvõi pikas järjekorras, aga laenutusautomaati nagu ei märkaks, kuigi see on laenusleti vahetus läheduses. Kui järgmisel aastal saame iseteenindavad tagastusautomaadid nii raamatukogusse kui välitingimustesse, siis võib arvata, et tekib loogiline ahel: tagastan ja laenutan. Loomulikult on oluline raamatukoguhoidja kui konsultandi ja nõustaja roll ja see ei kao kuhugi, isegi siis, kui on iseteenindav laenus- ja tagastusautomaat.

Viimsi raamatukogu

JUUBELIAASTA LÕPP JÜRI RAAMATUKOGUS

Jüri raamatukogu kirjanduslikud meistrivõistlused 2021

115. juubeliaasta puhul korraldasime suured kirjanduslikud meistrivõistlused. Lugejamängus sai osaleda kahes erinevas kategoorias: 1.-9. klassid ning 10.-12. klassid ja täiskasvanud. Märtsis alanud mäng kestis 29. novembrini.

Mängijad jagunesid kolme kategooriasse: kuldmedalistid (läbitud kõik alad), hõbemedalistid (läbitud vähemalt 6 ala) ja pronksmedalistid (läbitud vähemalt 4 ala). Mängijad võisid soovi korral täita mitu mängutabelit ja iga mängutabel andis loosimises ühe hääle. Igas kategoorias plaanisime välja loosida kolm auhinda, kuid hõbemedaliste oli kõigest kaks, üks 1.-9. klasside arvestuses ja teine 10.-12. klasside ja täiskasvanute arvestuses pronksmedaliste ei olnud ühtegi. Seetõttu toimus loosimine vaid kuldmedalistide kategoorias.

Võitjad valis 1. detsembril loosiga välja Tiit Karja Jüri raamatukogu nõukogust.

Auhinna said võitjad loosimisjärjestuse alusel endale ise valida (nt 6 kuud tasuta Elisa Raamatu kasutust, Apollo kinkekaardid, Made Balbati loominguga kaunistatud tooted jm). Ka ülejäänud mängus osalejad said väikesed lohutusauhinnad.

Lastesaalis, lastesaalis!

Lastesaali raamatukoguhoidjad Terje ja Katri on terve aasta olnud väga toimekad ja nooremate lastega ohtralt erinevaid tegevusi läbi viinud.

Septembris tutvusid Jüri gümnaasiumi esimeste klasside õpilased raamatukoguga, õppisid tundma raamatukogutööd, riulite paigutust ja said näpunäiteid, kuidas raamatukogus käituda ja raamatuid hoida. Jüri gümnaasiumi 1. klassides käib kokku üle 120 lapse.

1. oktoobril algas Eesti Lastekirjanduse Keskuse programm „Lugemisisu“. Praeguseks on programmis osalenud üle saja lapse ja kindlasti lisandub neid veel, sest teematunnid kestavad kuni mai lõpuni.

7. oktoobril käis 2.-3. klassidel külas Piret Päär lugude jutustamise festivaliga „Üks ei ole ühtegi“. Oma tuntud headuses oskas ta lugusid jutustades lapsi kuulama ja kaasa lööma panna.

Detsembris jätkusid veebruaris suure huvi osaliseks saanud Ilon Wiklandi kohvernäituse „Pikk-pikk teekond“ tunnid Jüri gümnaasiumi lastele. Kokku osales tundides 333 last 2.-4. klassidest ja üks Taaramäe lasteaia rühm. Kohvernäituse tunnid toimusid ka Peetri raamatukogus.

Detsembrikuus, nagu ikka advendiajal, käisid meil Jüri lasteaedade lapsed advendihommikutel. Terje ja Katri süütasid advendiküünla ja lugesid jõululugusid. Päkapikud tõid muidugi kommi ka. Kokku käis 12 advendihommikul natuke üle 150 lapse, osalesid kõik Jüri lasteaiad.

Juubeli tähistamine

16. detsembril kutsusime kõiki külastajaid kringlile ja kohvile - just sel kuupäeval sai Jüri raamatukogu 115. aastaseks. Avasime 1. korrusel ajutise kohviku ja kaunistasime saali, et

juubelipäev sel väiksel moel nähtavaks teha. Kohvi kõrvale vestlesime külastajatega raamatukogu ja juubeli teemal. Selline korraldus võimaldas järgida hajutatuse nõuet, sest külalised käisid raamatukogus järgemööda.

Kunstinäitus

Detsembri algusest kuni jaanuari lõpuni on 1. korruse saalis üleval 15-aastase Triin Tammsaare illustratsioonide näitus „Minecrafti mängijate avatarid“.

Anneli Erik

Jüri raamatukogu

*Kõnnin hilist ja heledat teed...
Valge vaikuse viisitu laul,
tähevalguses sätendav maa.
Valge vaikuse viisitu laul,
sinust hellemat olla ei saa.*

ÕNNITLEME SÜNNIPÄEVALAPSI!

*Kõnnin hilist ja heledat teed,
tasa oksadelt sahiseb lund.
Kannab kuulampi kaugel mu ees
hilisõhtune, hämarduv tund.*

Viivi Luik

AITÄH KÕIGILE, KES PANUSTASID INFOLEHE VALMIMISSE!

Infolehe koostaja: Lea Mäeste